

Notulen van de openbare vergadering van de gemeenteraad, gehouden op 29 november 2004 om 19.30 uur in het gemeentehuis te Emmeloord.

Aanwezig zijn: de dames H. Binksma-Martens (VVD), M.T.B. Droog-Smit (CDA), J. Faber-Sloothier (PvdA/GroenLinks), A.J. Geluk-Geluk (VVD), H.J. Straatsma-Reuvers (PvdA/Groenlinks), J. Wondergem-Nieuwenhuizen (CDA) en de heren W.R. Bouma (CDA), G.P. Dibbits (P.U.), P.G. van Diepen (P.U.), P.J. van Domburg (P.U.), J.M. van der Est (PvdA/GroenLinks), W.C. Haagsma (P.U.), L.G.M. Hermus (CDA), H.R. Kalk (CDA), T. Nijdam (PvdA/Groenlinks), P. Reijenga (CDA), G. Nentjes (ChristenUnie/SGP), P.J. Sanderse (CDA), T. Tuinenga (P.U.), J.J. van der Velde (CDA), W.M. Vercreaije (P.U.), P.M.S. Vermeulen (D66), L.G. Voorberg (ChristenUnie/SGP), mevrouw I.R. Wagenaar (PvdA/GroenLinks), de heren C. Wagemaker (P.U.) en R.F. Wassink (ChristenUnie/SGP)

Voorzitter: W.L.F.C. ridder van Rappard, burgemeester
 Wethouders: de dames T. Bij de Vaate-de Jong (CDA) en I. van Gaalen-van der Kooij (P.U.),
 en de heer A.H.T. van Meijel (CDA)
 Griffier: W. Vaartjes
 Gemeentesecretaris: G. Kolhorn
 Afwezig: H.F.A. Roefs (VVD) en de wethouders J. Mulder (PvdA/GroenLinks) en
 J.A. Ritsema (P.U.)

Heropening

De **voorzitter**: Ik heropen de vergadering en heet u allen hartelijk welkom. Alle raadsleden behoudens de heer Roefs zijn aanwezig.

Afwikkeling voormalige ID-banen

De **voorzitter**: Ik wil wethouder Van Meijel in staat stellen een toelichting te geven op het voorstel en de oplossing, na de verwarring in de vorige vergadering.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. Laat ik eerst zeggen wat de essentie van de besluitvorming is: het beschikbaar stellen van een krediet van € 394.684,00 om 37 banen regulier te maken. In het raadsvoorstel is een aantal condities vermeld, waaronder dit zou moeten gebeuren.

Er zijn enkele kleine punten in het raadsvoorstel gewijzigd, met name de verkeerde getallen en aantallen zijn aangepast; er is een toevoeging onder punt 1 gekomen. Nu is vermeld dat de € 17.000,00 worden toegekend onder de voorwaarde dat een dienstverband voor onbepaalde tijd wordt aangegaan. Dat zijn de landelijke voorwaarden.

Over stadswachten blijken ook vragen te zijn. De stadswachten kunnen in principe ook met deze regeling meegaan, zij het dat voor 2005 financiering aanwezig is. Voor 2006 zal nader moeten worden gekeken of dit mogelijk is. Vooralsnog kunnen de stadswachten na 1 januari 2005 met deze regeling verder. In dat jaar is de tijd aanwezig om oplossingen te zoeken.

Vanmiddag heeft een gesprek plaatsgevonden met de directeur van Talma Hof, waar is gesproken over zaken die ook vorige week aan de orde zijn geweest. Vanmiddag heeft de directeur van Talma Hof zich akkoord verklaard met deze regeling. Vorige week heb ik gemeld dat over de subsidie niet in eerste instantie een afwijzing is gekomen. Daar sprake is van een vormfout zijn we er beducht op dat het allemaal rond komt. De deadline blijft 1 december 2004. De signalen zijn dat het goed komt, maar op dit moment kunnen wij daarover geen garanties geven. Daarover is vanmiddag met de Talma Hof gesproken.

De heer **Kalk**: Mijnheer de Voorzitter. Op zich een belangrijk voorstel. Het heeft in feite er allemaal mee te maken dat het rijk op dit dossier heeft bezuinigd inzake de te subsidiëren banen. We denken dan met name aan ID-banen, maar ook aan de WiW. De CDA-fractie juicht de ombouw toe. Het betekent dat er een sterker accent komt op het zoeken naar reguliere banen en hen daarin te begeleiden om zo werkervaring en arbeidsritme op te doen.

Bij het aanwezig zijn van een dergelijke ombouwsituatie moet men uiterst zorgvuldig zijn met degenen die van de bestaande regelingen gebruik maken. Dat verhaal ligt nu voor ons. Wij constateren, dat de

werkgevers – althans een aantal – hun verantwoordelijkheid hebben genomen. Het is goed, dat de gemeente hen een steuntje in de rug geeft. We zijn blij met de uitkomsten. De CDA-fractie is van mening dat een en ander zorgvuldig moet gebeuren.

Ten aanzien van de inspreker van de Talma Hof, mevrouw Bulthuis, hebben wij begrepen dat het over komt als last minute werk. De spanning loopt op. Wij zijn van mening dat bij dit type processen uitermate zorgvuldig moet worden gehandeld. We hebben het idee, dat het rijk daar wat steekjes heeft laten vallen. Ik noem de kwestie met de Stichting RTO. Er is nog steeds geen bericht hoe het exact wordt geregeld met de werkgeverssituatie. Er moet sprake zijn van een zekere alertheid in het vervolg. Je moet in dit soort situaties, waar het gaat om mensen die in een dergelijke baan zaten, uiterst nauwkeurig werken.

We zijn blij met het signaal dat de wethouder zo juist heeft gegeven ten aanzien van de Talma Hof. Deze regeling heeft er ook voor gezorgd dat we naar de financiering moesten kijken. Het rijk heeft bij de ombouw gelijk bezuinigd. Dat zijn we wel gewend, maar het vraagt van de gemeente ook dat goed moet worden nagedacht over de financiering.

Dit voorstel krijgt een dekking vanuit de daarvoor aanwezige fondsen. De wethouder heeft in de commissie al gezegd, dat er al ruimte in zit. Wij willen ons op dit punt, in deze situatie, goed laten informeren. Als ik mij goed herinner heeft u ook gezegd, dat er wat tegenvallers in zitten. Wat is op dit moment het exacte bedrag waarmee we te maken hebben als het gaat om de ruimte in het fonds.

In het voorstel zijn drie voorwaarden geformuleerd. Bij de derde voorwaarde is vermeld, dat de gemeente beoordeelt of er aanleiding is de onder 2 genoemde bedragen geheel of gedeeltelijk terug te vorderen.

De CDA-fractie acht deze formulering te zacht. Wij gaan er vanuit, dat mocht die situatie zich voordoen, u terugvordert. Wij kunnen ons voorstellen dat u een en ander wat stelliger formuleert. Graag een reactie van het college daarover.

De heer **Van Diepen**: Mijnheer de Voorzitter. De Politieke Unie is teleurgesteld in de voorstellen die vorige week en nu naar voren komen. Dit spreekt van onzorgvuldigheid. Ik heb recent vragen gesteld om tot een controleerbare berekening te komen. Daarop wordt wel een antwoord gegeven, maar alleen in de zin dat een aantal malen toetsing heeft plaatsgevonden. Wij moeten ervan uit gaan dat het klopt. Ik acht het een onzorgvuldige verantwoording, waartegen ik bezwaar maak.

Het gaat om een regeling, die voor ons als raad op dit moment oncontroleerbaar is. Ook dat is een bezwaar, omdat wij niet kunnen beoordelen wat het werkelijk inhoudt. Waarom kunnen we er niet over oordelen? Uiteindelijk blijkt dat ook waarvan de P.U. altijd is uitgegaan – het zouden doorstroombanen worden – dat dit voor een deel van deze medewerkers (veiligheidszorg, Talma Hof) niet aan de orde is. Het is alleen een overbrugging. De vraag hierbij is: over hoeveel personen spreken we als het gaat over veiligheidszorg en Talma Hof, die voor het einde van de subsidie per 1 januari 2008 uitstromen.

Welke werkgevers hebben bericht ontvangen dat de subsidiëring van € 17.000,00 akkoord is? Of is het alleen de Talma Hof of zitten alle werkgevers bij gebrek aan een bevestiging in hetzelfde schuitje? Ik maak bezwaren tegen de opmerkingen van de heer Kalk, die zegt dat de overheid een klein beetje schuldig is, gelet op de RTO. Sorry, CDA, als je je zorgen maakt over dingen die geweest zijn, laten wij ons afvragen waaraan het ligt dat de € 17.000,00 – die op 12 november 2004 was toegezegd – nog steeds niet is geaccordeerd. Maak je daarover eens zorgen. We moeten naar de toekomst, ook van deze werknemers, kijken.

De heer **Kalk**: Om even een misverstand uit de wereld te helpen. Ik heb benadrukt, dat we nog steeds geen bericht hebben gehad over wel of niet werkgever van een dergelijke stichting te kunnen zijn. Je moet ook als gemeente goed worden geïnformeerd. Het punt heeft maanden boven de markt gehangen.

De heer **Van Diepen**: Er staat in de inleiding dat de RTO-constructie is weggefallen. U hoeft daarover geen vragen meer te stellen.

De heer **Kalk**: Laat de wethouder daar maar eens op reageren. Volgens mij zweeft het nog steeds boven de markt.

De heer **Van Diepen**: Voor de personen die voortijdig dienen uit te stromen kan de vraag worden gesteld of er geen andere personen zijn die voor deze stimulering in aanmerking komen. Indien die mogelijkheid aanwezig is, dan hoor ik het graag. Ik zou daarop dan liever insteken.

De heer **Nijdam**: Mijnheer de Voorzitter. Aan de orde is het voorstel over de afwikkeling van ID-banen. Met invoering van de nieuwe Wet werk en bijstand per 1 januari 2004 is tegelijkertijd afscheid genomen van het begrip gesubsidieerde arbeid. In onze gemeente ging het de afgelopen periode om ruim 70 van deze banen. Afschaffing hiervan had een gevolg van veel onbegrip en onzekerheid onder deze groep werknemers. Een groep, die er in het verleden alles voor over had om uit een uitkerings situatie te blijven en daarvoor werd gestraft middels de bekende armoedeval, veroorzaakt door het aanvaarden van dit type banen.

Velen van hen hebben de afgelopen jaren reguliere arbeid verricht, als de werkgever dit zo uit kwam, ook al was dit niet altijd het beoogde doel.

Op 31 december 2003 was het zo ver en werden alle gesubsidieerde plaatsen overgenomen door RTO, waardoor velen hun secundaire arbeidsvoorwaarden zagen verdwijnen. Spoedig daarna werd duidelijk dat de RTO-constructie geen doorgang kon vinden. De oude werkgevers konden zelf de stimuleringssubsidie van € 17.000,00 per werknemer aanvragen. Bij 37 mensen is dit gelukt. Daarnaast verstrekt de gemeente een aanvullende subsidie, waarbij de werkgever toezegt voor 2008 geen stappen te zullen ondernemen van onvrijwillig ontslag.

In tegenstelling tot een jaar geleden zou je bijna geneigd zijn om te spreken van een flinke stap voorwaarts en je gaan begeven in een hoerastemming met dit voorstel. Dat is het ook wel een beetje als je bedenkt dat betrokkenen de komende drie jaar eindelijk hun baan omgezet zien in een regulier contract. Er zit echter een verborgen gebrek in het voorstel, namelijk dat de aanvullende subsidie van de gemeente naar de mening van de fractie van PvdA/GroenLinks voor 31 banen geldt. De overige zes mensen worden na een jaar alsnog werkloos.

Onze fractie ziet het als een stukje rechtsongelijkheid. Hoe kijkt het college daar tegenaan? Wij hadden van de kant van de gemeente iets meer verwacht richting werknemers. Uiteindelijk is de gemeente ook een werkgever geweest voor deze werknemers. Dat mis ik in het verhaal.

De conclusie is dat terugkeren op de arbeidsmarkt weerbarstiger is en langer duurt dan velen voor ogen hebben gehad.

De wethouder zegt dat de intentie van het voorstel is 37 banen regulier te maken met € 394.684,00. Dat klopt. Echter, we maken 31 banen regulier; de andere zes worden na een jaar bedankt.

De heer **Wassink**: Mijnheer de Voorzitter. Het voorstel is in de commissie besproken. De fractie van de ChristenUnie/SGP is blij voor deze 37 mensen, die tot een kwetsbare groep hebben behoord, tot 2008 werk is gegarandeerd, te meer daar dit kan worden bekostigd vanuit de reserve Wwb.

Ik hoop dat we nog eens kunnen terugkomen op de stadswachten. We willen het er goed over hebben wat we daarmee na 1 januari 2006 willen.

Voor het overige is het een prima voorstel. Het is jammer, dat een klein aantal werkgevers zijn verantwoordelijkheid niet heeft genomen. Dat is wrang voor de andere mensen. Wij hopen dat degenen die wel binnen deze regeling vallen nu gerust verder kunnen met hun vaste baan.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Mevrouw Bulthuis heeft op 25 november 2004 gesproken over kinken in de kabel. Als ik het antwoord van de wethouder hoor, dan is nog niet alle onzekerheid weggenomen. Zit er nog een kink in de kabel of zit er geen kink meer in de kabel?

Nu hebben 37 ID'ers uitzicht op een vaste baan, waarvan inderdaad bij zes het "vast" tussen aanhalingstekens kan worden geplaatst. Zij hebben in ieder geval een jaar langer respijt om te proberen een vaste baan te verwerven.

Behalve een stevig prijskaartje, hangt aan het voorstel ook een hortende procedure en een krakend en aanvankelijk onvolledig voorstel. Ook een prijskaartje, waarvoor we nu een maximum bedrag beschikbaar gaan stellen. Allemaal wel gemeenschapsgeld, zowel geld uit de gemeente als van het rijk. Na eerst negen jaar voor sommigen, voor anderen iets korter, subsidie wordt nu een beloning uitgereikt om de banen om te zetten na regulier werk. Na negen jaar eindelijk eens van de I naar de D. Er zal sprake zijn van een forse bijdrage, de eerste drie jaar in de vorm van loonkosten voor deze 37 vaste banen. U heeft de financiering voorgesteld door het aanspreken van ons Wwb-spaarvarken. Het is wel zuur voor degenen die er net buiten vallen.

Het voorliggende voorstel is verbeterd. U heeft daarin duidelijk benoemd, dat het gaat om een vaste aanstelling. Anders dan ook in het verslag van de commissievergadering stond. We zijn blij dat er eindelijk reguliere banen komen in plaats van de weinig perspectief biedende gesubsidieerde arbeid, waarin de mensen tot nu toe bleven "hangen".

Het is ons eerder voorgehouden dat het voor de gemeente financieel een aantrekkelijke kant heeft, omdat we anders deze mensen – als zij de ID-banen kwijt raken – bij ons als cliënten van Sociale zaken terugkomen. We hebben in dit land toch het kostwinnersbeginsel? Zijn alle ID'ers kostwinner? Ik heb begrepen dat dit niet het geval was.

Degene die geen kostwinner is valt, voor zover ik weet, niet in de regelingen om cliënt van Sociale zaken te worden. Heeft u enig idee om hoeveel het dan wel gaat?

Ook de gemeente heeft te maken gehad met ID'ers. Hoeveel waren dat er? Hebben wij die allemaal in dienst genomen? Gaan we straks een contract sluiten met onszelf?

We waren in de commissie al enthousiast en zullen dat ongetwijfeld blijven. We wachten uw antwoord af ten aanzien van punt 3, zoals de CDA-fractie dat ook heeft verwoord.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Uitgangspunt voor ons is het stimuleren van werkgevers om banen te creëren, het liefste om tijdelijke banen om te zetten in vaste banen. De verantwoordelijkheid is en moet bij de werkgever blijven. Laat dat duidelijk zijn.

De overheid kan slechts als aanjager dienen: het rijk doet de stimuleringsregeling met de gemeente als achtervang. De oorspronkelijke opzet van de Melkertbanen – voorganger van de WiW-banen – was om de uitkeringsgerechtigden zinvol in te zetten voor tijdelijk werk, waaraan grote behoefte was in met name de non-profit sector, die op reguliere wijze niet was te realiseren.

Het accent lag op het opdoen van werkervaring en zo de werknemers voor te bereiden op doorstromen naar de arbeidsmarkt. Bij het omzetten van de Melkertbanen naar de ID-banen is dat uitgangspunt gehandhaafd. Ook nu weer is het stimuleren het hoofddaccent. Het geeft de gemeente verantwoordelijkheid om een flinke zet in de goede richting aan de werkgevers te geven.

Voor wat betreft het raadsvoorstel hebben wij nog een aantal vragen.

Mocht het toch fout gaan met de werkgever, in de relatie ten opzichte van de werknemer, en wordt men genoodzaakt ontslag aan te vragen. De subsidie moet dan worden terugbetaald. Wanneer nu wel en wanneer nu niet? Wat zijn de randvoorwaarden? Hoe voorkomen wij dat misbruik of oneigenlijk gebruik, ondanks de zorgvuldigheid van toetsing c.q. toestemming van het ontslag door het CWI of de rechter? Hoe is de bevoorschotting en hoe gaat de afrekening plaatsvinden? Gelden dezelfde voorwaarden als bij de ID-banen, zoals bijvoorbeeld de accountantsverklaring en de afrekening?

Kunt u de garantie geven dat de € 250.000,00 extra budget, die donderdag nog boven de markt hing, nu van de baan is? Hoe is de dekking van de vijftien personen voor Talma Hof?

Tot slot, wat is de mening van het ministerie over de onttrekking aan de reserve werkdeel? Wij vinden het gerechtvaardigd, gezien het causale verband met de Wet werk en bijstand, maar vindt het ministerie dat ook?

Het zijn cruciale vragen waarop wij een antwoord willen, voordat wij ons eindoordeel geven.

De heer **Van der Est**: Mag ik een verhelderende vraag aan de wethouder stellen. In de eerste voorwaarde wordt gesproken over het voor onbepaalde tijd van werk verzekerd zijn. Onbepaalde tijd is bijna voor eeuwig.

In de laatste regel is vermeld: tot 2008 van een baan verzekerd. Dat is in mijn ogen voor bepaalde tijd. U heeft niet de zekerheid dat de mensen na 2008 aan het werk blijven.

Wilt u mij uitleggen wat het verschil is tussen de eerste voorwaarde en de laatste zin op bladzijde 1 van uw voorstel?

Wethouder de heer **Van Meijel**: Ik zou haast vragen of het een wezenlijk verschil maakt voor de beoordeling van het raadsvoorstel.

De heer **Van der Est**: Absoluut. Het is een wezenlijk verschil: bepaalde of onbepaalde tijd.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. Er is gesproken over RTO. Tot op de dag van vandaag heeft RTO niet aangegeven dat het geen haalbare kaart was. Ook het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft niet aangegeven dat het niet kan.

De CDA-fractie vraagt hoeveel in de reserves zit. Ik kan het exacte bedrag niet zeggen. Die informatie kan morgen wel worden gegeven. Er zit ruim € 1,5 miljoen in het potje.

De relatie met het budget staat hier los van. Het is een tegenvaller van het definitieve budget over 2004 voor het werkdeel voor deze gemeente. Het definitieve budget is ongeveer € 600.000,00 lager dan het voorlopige budget. Binnenkort zal een rapportage over de stand van zaken worden gegeven.

Vragen zijn gesteld over de voorwaarden.

Het ministerie stelt de voorwaarde "voor onbepaalde tijd". Wij onderschrijven die voorwaarde. Het moet het niet ter discussie komen dat een en ander voor onbepaalde tijd is. De gemeente maakt afspraken voor bepaalde tijd; de drie jaar. De situatie dan is niet bekend. Het kan redelijk zijn het geld niet terug te vorderen. Het moet van de concrete situatie afhangen.

De heer **Van der Est**: Nu praten we over onvrijwillig ontslag. Het gaat erom dat werkgever en werknemer beiden zeer tevreden over elkaar zijn.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Dan geldt de voorwaarde van de rijkssubsidie: voor onbepaalde tijd. Bij punt 3 praten we over het deel van de bijdrage dat de gemeente levert. Als in de drie jaar dingen gebeuren die niet de bedoeling zijn, dan wordt teruggevorderd.

De heer **Van der Est**: Kunt u mij het eens uitleggen – anders begrijp ik het verhaal niet. Bij onvrijwillig ontslag begrijp ik de ontbindende voorwaarde. Beiden zijn tevreden. Volgens mij is dan criterium 1: onbepaalde tijd, aan de orde.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Dat speelt zonder meer. Het is een subsidievoorwaarde.

De heer **Van der Est**: Hoe bent u daarvan verzekerd?

Wethouder de heer **Van Meijel**: We hebben weinig garanties in het leven, maar de voorwaarde om gebruik te maken van de € 17.000,00 subsidie is een dienstverband voor onbepaalde tijd. Wij maken er in de afspraken met de werkgevers geen drie, maar vier jaar van, omdat wij eerder al hebben gezegd dat we 2004 volledig betalen. Garanties hebben wij niet. Het zijn subsidievoorwaarden.

De heer **Nijdam**: Ik denk dat we het niet te ingewikkeld moeten maken. Ik begrijp dat er vragen leven. In mijn beleving is het zo: stel dat het in 2007 zo slecht gaat binnen de instelling, dat de werkgever besluit alsnog die mensen op straat te zetten. Wij kunnen er dan niets aan doen. Het is dan een zaak van het CWI. Een ander voorbeeld: de werkgever zegt: Mijnheer, als u in 2008 ook nog bij onze instelling werkzaam wilt zijn, dan moet u in 2007 aan een cursus deelnemen. Als hij dat niet doet, dan kan het een reden voor onvrijwillig ontslag zijn. Waarover hebben we het hier?

In het allerergste geval: als de drie jaar om zijn en de werkgever besluit in 2008 mensen op straat te zetten, dan heeft de gemeente daarop geen invloed. Hij moet het wel overleggen met het CWI.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Met alle respect, wij maken nu afspraken voor een periode. Daaraan zijn rijksvoorwaarden verbonden. We kunnen niet alles overzien. Op het moment dat het aan de orde is moet je bekijken of het in alle redelijkheid is. Van partijen kun je geen onredelijke dingen vragen. Het gaat om een dienstverband voor onbepaalde tijd. In ons land heeft een werknemer een behoorlijke rechtsbescherming. Er moeten goede argumenten zijn om iemand te ontslaan. Als wij nu een afspraak maken voor een gemeentelijke bijdrage, afbouwen voor drie jaar, dan is het geen argument voor een werkgever om er op dat moment mee te stoppen. Op het moment dat het contract wordt getekend kan hij dat voorzien. Er kunnen andere redenen vanuit het bedrijf zijn waarom tot ontslag wordt gekomen. Wij kunnen die op dit moment niet zien.

Een van de fracties heeft gezegd dat we over een ombouwregeling spreken. Dit is een ombouwregeling. Je weet ook niet precies hoe het komt. Vandaag de dag kunnen wij bekijken dat het aantrekkelijk is voor de gemeentefinanciën, maar vooral ook voor de mensen om door te gaan. Doorstromen is niet meer aan de orde. In de oude banen werd niet doorgestroomd. Dit zijn banen voor onbepaalde tijd. Mensen hebben een vaste baan.

De heer **Kalk**: Ik leid uit de beantwoording van het college af dat de zinsnede onder 3 "mogelijkerwijs onvrijwillig ontslag voor 2008" zeer uitzonderlijke situaties zijn en dat je het dan bijvoorbeeld hebt over het voortbestaan van een instelling. Dergelijke situaties kunnen zich voordoen. Een werkgever heeft de verantwoordelijkheid te nemen en een afweging te maken. Wat mij betreft heb je het dan over zeer uitzonderlijke situaties.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Daarmee ben ik het helemaal eens.

De **voorzitter**: Misschien is het goed om ten aanzien van de verwarring over bepaalde/onbepaalde termijn duidelijker te zijn. Onbepaalde tijd is bijna eeuwig, volgens de heer Van Diepen.

We moeten naar de juridische formulering kijken en geen verwachtingen kunnen wekken die niet kunnen worden waargemaakt. Je hebt een benoeming voor een bepaalde tijd; dat is een situatie dat het dienstverband na een periode afloopt. De voorwaarde is een dienstverband voor onbepaalde tijd; derhalve geen termijn in het contract opnemen.

Onze regeling bepaalt, dat wij iets te melden hebben met de werkgever over en weer, gedurende drie jaar en niet langer. Als er in de drie jaar iets gebeurt, dan kun je terugvorderen. Gebeurt daarbuiten iets, dan is deze regeling niet meer van toepassing.

Ik hecht er aan dit te zeggen, omdat wij anders verschillende belevingen hebben bij termijnen voor bepaald en onbepaald.

Wethouder de heer **Van Meijel**: De Politieke Unie heeft om controleerbare berekeningen gevraagd. De controleerbare berekeningen zijn aanwezig, maar omdat we hierover mensen en loonsommen praten lopen we daarmee niet te koop. De gegevens zijn ter inzage. Het is niet zo dat we maar even geld overmaken en ons er verder niet om bekommeren. We zullen ook blijven controleren hoe de situatie van de betreffende mensen bij de verschillende werkgevers is.

De heer **Van Diepen**: De bedoeling van mijn vraag was onder andere of u kunt aangeven hoeveel geld er naar Talma Hof en de rest gaat. Hoeveel gaat er naar de andere werkgevers? Staat het een beetje in reële verhoudingen tot elkaar?

Wethouder de heer **Van Meijel**: Het hangt van de concrete situatie af. Er zijn totaalstellingen gemaakt. Wij hebben gekeken wat een persoon verdient, wat is de loonsom. Ik heb de gegevens tot achter de komma.

De heer **Van Diepen**: Het gaat mij niet om het bedrag tot achter de komma, maar om een indicatie. Als mijn informatie juist is gaat 75% tot 80% naar Talma Hof en de rest naar de andere werkgevers. De verhouding is dan scheef. Ik wil daarop van u een antwoord hebben of het terecht of onterecht is.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Het is terecht. Als Talma Hof veel mensen in dienst neemt, krijgt men meer geld.

Wij hebben afspraken gemaakt voor alle mensen die in een ID-baan zaten. Bij sommige werkgevers waren het er veel en bij andere weinig. Voor ons is het niet interessant bij welke werkgever men werkt. Het gaat erom dat wij mensen echt laten uitstromen naar een baan voor onbepaalde tijd. Als een Talma Hof verantwoordelijkheid neemt en veel mensen in dienst neemt, dan krijgt zij meer geld. Als we een andere werkgever hebben die één persoon in dienst heeft, dan geldt daarvoor exact dezelfde regeling, maar men krijgt minder geld.

Mevrouw **Geluk**: Wat wil de Politieke Unie dan? Wil zij de Talma Hof per werknemer minder geld geven dan andere werkgevers, die gebruik maken van deze regeling? Als dat niet zo is, dan wordt het een vreemd verhaal dat u houdt.

De heer **Van Diepen**: U vraagt naar de bekende weg. Het is helemaal niet de bedoeling om mensen van Talma Hof meer of minder te geven, maar hen gelijkwaardig te behandelen ten opzichte van anderen. Vandaar de vraag: als blijkt dat voor ongeveer vijftien mensen van Talma Hof ongeveer 80% van het geld nodig is, dan ligt het verkeerd. Als het onder die voorwaarde is dat Talma Hof meer als het dubbele verkrijgt dan voor werknemers bij andere werkgevers, dan hebben wij grote bezwaren.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Het lijkt mij verstandig dat de heer Van Diepen nog eens bij mij langs komt. Dan kan ik hem exact de gegevens laten zien. Ik weet niet waar hij zijn informatie vandaan heeft, maar deze is fout.

De andere zes werkgevers hebben een toewijzing gekregen. Het versterkt de gedachte dat het bij Talma Hof met de subsidie ook goed komt.

Gevraagd is naar aanvullende subsidie voor de veiligheidszorg. Vooralsnog gaan wij met veiligheidszorg dezelfde regeling in. Er moet worden besproken of daarmee kan worden doorgegaan. Daarvoor moet financiering worden gezocht. Misschien is er wel financiering te vinden bij winkeliers in de Lange Nering. We hebben een jaar de tijd om dat te onderzoeken.

De heer **Nijdam**: Met alle respect, de wethouder kan dan niet beginnen met een toelichting dat de intentie van het voorstel dat we 37 banen regulier maken. U had hier dan twee voorstellen moeten neerleggen.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Wij hebben gekeken naar maatoplossingen die haalbaar zijn. Er is een aantal mensen waarvoor per 1 januari 2005 het doek valt, omdat de werkgever niet bereid is daaraan iets te besteden. Het gaat allemaal om maatoplossingen. Voor verschillende mensen en

verschillende werkgevers is sprake van verschillende oplossingen. De Stichting Veiligheidszorg is er daar één van.

De heer **Nijdam**: Het is duidelijk dat er verschillende maatoplossingen zijn gebruikt. Het is niet zo dat je 37 keer € 20.500,00 kunt berekenen. U begint met de intentie om 37 banen regulier te maken. Dat is niet zo. U doet het niet, want dan zou u de stadswacht ook drie jaar de garantie moeten geven. Dat doet u niet. U geeft de stadswachten maar één jaar garantie.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Iedere werkgever bekijkt of hij mensen in dienst wil nemen en of hij daarvoor geld over heeft. In deze situatie zitten we met een subsidiegever, die een indicatie heeft gegeven dat het geld er niet is. Ik blijf erbij dat iedere werkgever zijn verantwoordelijkheid moet nemen. Zo zijn de afspraken tot stand gekomen. Wij hadden ook het liefste dat alle mensen kunnen doorstromen. We zitten echter met budgetten en daarom moet een afbouwende regeling worden gemaakt. Dat hebben we eerder met u afgesproken. We zijn er pragmatisch mee omgegaan: de mensen zo veel en zo lang mogelijk aan het werk te houden en daarbij redelijke bedragen te voegen.

De heer **Nijdam**: Ik ga er nu niet verder op in. Ik heb begrepen dat het terug komt. Mij gaat het erom, dat geen werkgever extra wordt bevoordeeld door de subsidie van de gemeente. U zegt daartegen ja. Iedere werkgever krijgt naar rato zijn deel.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Tot achter de komma is uitgerekend wat voor iedere werknemer erbij wordt gelegd en wat het totaal is van de werkgever. Wij hebben er met verschillende werkgevers gesproken. Er is eerder over de stadswachten gesproken. Formeel is daarvoor een stichting, die de subsidie krijgt. De stichting moet ervoor zorgen dat de centjes rond komen.

De heer **Nijdam**: Het blijft dus bij de € 394.000,00. Prima.

Wethouder de heer **Van Meijel**: De VVD-fractie zegt dat het college het ermee eens is, dat mensen negen jaar hebben gewerkt en het vreemd zou zijn te zeggen dat het niet meer hoeft. Ik ben blij dat veel werkgevers hun verantwoordelijkheid hebben genomen om zaken goed in te vullen en er goed mee om te gaan naar de medewerkers toe.

Mevrouw Geluk noemt het kostwinnersprincipe. Dat klopt. Het is moeilijk om nu te zeggen hoe de situatie zal zijn. Een fors deel van de mensen zal bij de bijstand terecht komen. Het is niet zo dat wij kunnen zeggen, dat bij het niet doorzetten, in veel gevallen sprake is van een kostwinner, zodat het de gemeente niets kost. Dat is niet aan de orde.

Mevrouw **Geluk**: De andere kant op geredeneerd is ook niet correct. Zo werd het eerder voorgesteld. De waarheid ligt in het midden, zoals wel vaker.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Het blijft voor de gemeentefinanciën aantrekkelijk, naast het feit dat je mensen een functie geeft.

Hoeveel ID-banen van de gemeente? Ik dacht dat het nu om ongeveer 50 mensen gaan.

Mevrouw **Geluk**: De vraag was hoeveel ID'ers de gemeente in dienst had. Gaan we een in de nieuwe constructie een contract met onszelf sluiten?

Wethouder de heer **Van Meijel**: Volgens mij hebben wij geen ID'ers. Stichting Paspardoe heeft in januari jl. al een aanvraag ingediend. Dit geldt voor meer werkgevers. Zij hebben gezegd het niet met RTO te doen, maar zij hebben zelf de subsidie aangevraagd. Zij hebben de subsidie verkregen.

D66 vraagt welk bedrag van het werkdeel aanwezig blijft. Het is een misverstand: het geld wordt niet uit het werkdeel genomen, om banen te subsidiëren. Dat is niet toegestaan. Het werkdeel mag alleen voor reïntegratie en leerbanen worden gebruikt. Daarom komt het geld expliciet uit de reserve Wwb.

Onder bepaalde voorwaarden moet geld in het werkdeel worden terugbetaald aan het rijk. Daarvan mogen geen banen worden gesubsidieerd.

Ik weet niet hoe de bevoorschotting gaat. We hebben daarvoor een afdeling en ik ga ervan uit dat daarover afspraken zijn gemaakt.

De heer **Kalk**: Mijnheer de Voorzitter. Dank aan het college voor de beantwoording van de vragen van de CDA-fractie. Ten aanzien van de Stichting RTO en de dekking van het voorstel is het voor mij helder. Wel een opmerking over de stadswachten.

U zult zich ongetwijfeld herinneren dat we ook in commissie I daarvoor aandacht hebben gevraagd. Wij blijven de vinger aan de pols houden en komen daarop terug. In eerder verband hebben we de constructie van het benutten van bestuurlijke boetes onder de aandacht gebracht.

Over de voorwaarden het volgende. Er heeft een interessante discussie plaatsgevonden over de formulering bepaalde en onbepaalde tijd. Ik heb al gezegd dat de tweede zin in de derde voorwaarde als zeer beperkend lezen. Wij menen dat we de eerste zinsnede zo willen lezen dat er hoort te staan: "De werkgever zegt toe voor 2008 voor wat betreft de gemeentelijke subsidie geen stappen te zetten om te komen tot een onvrijwillig ontslag van betrokkene." Je hebt het dan wat ons betreft helder.

De heer **Wassink**: Volgens mij wordt het daarvan niet beter.

De heer **Kalk**: Volgens ons heb je zo de puntjes op de i gezet.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Ik denk dat wat hier door het college wordt toegezegd volstrekt helder is. Je kunt wel een tekst maken: te allen tijde moet worden terugbetaald. We hebben net vastgesteld dat dit niet redelijk is. Je komt dan in discussie over de tekst.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. De VVD-fractie is blij dat we van de subsidiebanen af zijn. Regulier werk, waarop naar ons idee ook regulier ontslagrecht van toepassing is. Alleen de eerste drie jaar is sprake van een extra bepaling, dat de gemeente het geïnvesteerde bedrag kan terugvorderen. Het gaat om veel geld, maar we krijgen er werkgelegenheid voor terug. Het is ons wat waard voor de mensen. Wij hopen dat het maximumbedrag kan worden benut. Dat zou een goed teken zijn. Ook hopen we dat u niets hoeft terug te vorderen.

Wij gaan akkoord met uw voorstel om dit bedrag beschikbaar te stellen.

De heer **Van Diepen**: Mijnheer de Voorzitter. Blijven een paar punten over. De eerste vraag die ik extra bevestigd wil zien is of de wethouder kan bevestigen dat deze 37 werknemers voor € 394.000,00 het contract aangaan. In het voorstel wordt gesproken over dé ID-banen. Daarvan waren er veel meer. Ik wil in het besluit toegevoegd zien dat het om 37 mensen gaat.

De heer **Reijenga**: Mag ik de heer Van Diepen iets vragen? Kunt u ook in positieve zin iets over dit voorstel zeggen of zitten er alleen maar negatieve kanten aan?

De heer **Van Diepen**: Welk voorstel er ook is, er kunnen altijd voors en tegens kunnen worden vermeld. Het voorstel roept op dit moment bij ons de nodige vragen op. Het wil niet zeggen dat er geen voordelen aan zitten.

Mevrouw **Geluk**: Mag ik de heer Van Diepen ook een vraag stellen? Hij noemt extra voorwaarden. Als in het besluit staat dat het om 37 gaat en stel dat een van de mensen nee zegt, gaat dan het hele voorstel niet door? Laten wij het bedrag beschikbaar stellen. Als iemand het contract niet tekent, om welke reden dan ook, dan gaat er een bedragje vanaf. Laten wij hopen dat het volle bedrag wordt benut. Dus zo veel mogelijk mensen aan een reguliere baan helpen. Ik weet niet wat u in uw diepste nu voor donkere ideeën naar voren brengt. Het is net of u het de mensen niet gunt.

De heer **Van der Est**: De CDA- en VVD-fracties doen het overkomen alsof je niet kritisch mag kijken naar een voorstel, waarover de vergadering is geschorst en nu terugkomt, in dezelfde vorm. Er zijn pluspunten in het voorstel. Het gaat over werknemers, die het moeilijk hebben om werk te vinden en te houden. Het gaat te ver om te vragen of er ook nog positieve elementen zijn. Je mag over een voorstel zoals dit vragen aan het college stellen.

De heer **Reijenga**: De CDA-fractie mag het ook aan de P.U.-fractie vragen.

De heer **Van der Est**: Het mag allemaal.

De heer **Van Diepen**: Ik heb aan de wethouder gevraagd of hij kan bevestigen dat de toezegging van de € 17.000,00 bij de andere werkgevers wel binnen is. Is dat zo of is de bevestiging bij niemand binnen? Als dat bij niemand binnen is, terwijl het in de commissievergadering van 12 november 2004 al is genoemd, dan mogen wij de nodige twijfels hebben als college en ambtenaren er nog niet in zijn geslaagd om vijf voor twaalf daarvan een bevestiging te krijgen. Dat is een kwalijke zaak.

Mevrouw **Geluk**: Het is toch zo, dat als de contracten niet worden gesloten, de deal niet doorgaat. Waar ligt uw probleem?

De heer **Van Diepen**: Indien de deal niet doorgaat, kan dit raadsbesluit worden teruggedraaid.

De heer **Vermeulen**: Wat moet ik hiermee? Donderdagavond heel laat schrok ik toen ineens de € 250.000,00 aan de orde werd gesteld. Ik heb daarop nu niet goed antwoord gekregen. Is het van de baan of niet?

In de eerste termijn heb ik gezegd, dat voor ons het uitgangspunt is, dat de verantwoordelijkheid nog steeds bij de werkgever ligt. Laten we duidelijk vaststellen, dat de overheid er niet is voor het creëren van banen. Dat is primair aan de markt zelf. Vanuit die positie is het goed – en dat past in het dualisme – dat we terughoudend moet zijn met allerlei details. Een belangrijk detail is dat we er als overheid voor moeten oppassen niet achter het net te vissen als het in een arbeidsrelatie fout loopt. Ik heb gevraagd wanneer wel en wanneer niet kan worden teruggevorderd. U zegt dat binnen de termijn van drie jaar wordt teruggevorderd. Er kunnen omstandigheden zijn dat er niets te halen is of dat de omstandigheden redelijk en billijk zijn om niet terug te vorderen. Ik meen dat het genuanceerder moet worden bekeken.

Het brengt mij bij de concrete vraag: welke zekerheden hebben wij eigenlijk. Ik neem aan dat u voorschotten betaalt en aan het eind van de rit op basis van afrekeningen zaken afwikkelt en dan de laatste termijn betaalt. Mocht er iets aan de arbeidsovereenkomst mankeren, dan moet de toezegging niet gestand worden gedaan.

Voor het overige heb ik bevredigende antwoorden gekregen. Ik kan instemmen met uw voorstel. Wel vind ik het jammer, dat het allemaal met stoom en kokend water moet zijn. Het is een overbodige opmerking.

De heer **Nijdam**: Mijnheer de Voorzitter. Ondanks verdere bezuinigingen binnen de Wet werk en bijstand en wat ons in 2005 wellicht nog te wachten staat, gaat de PvdA/GroenLinks-fractie akkoord met het gevraagde krediet, met de uitdrukkelijke mededeling dat de € 250.000,00 – waarover ook de heer Vermeulen sprak; het onderhandelingsgat – werkelijk van de baan is. Wij gaan ook met het krediet van € 394.684,00 uit het Wwb-budget akkoord.

Even naar de andere fracties toe: mag je niet kritisch of negatief zijn over een voorstel? Ik heb dit voorstel positief kritisch benaderd. Positief naar de 37 mensen die het betreft en die een moeilijke periode achter de rug hebben. Hopelijk komen zij nu in een wat andere situatie terecht. Kritisch naar het voorstel. Dat mag.

De heer **Van der Est**: Ik heb nog een detailvraag. Er wordt een subsidie gegeven van ruim € 394.000,00. Het gaat om 31 werknemers voor drie jaar en zes werknemers voor één jaar. Zit dat in het krediet of zijn het 37 werknemers voor drie jaar?

Wethouder de heer **Van Meijel**: Het is correct zoals de heer Van der Est in eerste instantie zei: 31 + 6, waarbij Sociale zaken wel de toezegging heeft gedaan dat als een aanvullende financiering wordt gevonden die banen met de normale regeling mee gaan. De raad heeft in het kader van het dekkingsplan zijn mening gegeven.

De heer **Van der Est**: Mag ik u er dan op wijzen dat de laatste zin op de eerste bladzijde niet correct is, omdat daar is vermeld dat 37 personen tot 2008 van een baan verzekerd zijn.

Wethouder de heer **Van Meijel**: We gaan het onszelf ongelooflijk moeilijk maken door hierover zo lang te blijven doorgaan.

De heer **Van der Est**: Het voorstel is niet correct.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Het uitgangspunt is dat 37 banen regulier worden gemaakt. Voor zes banen is een jaar de tijd om aanvullende financiering, anders dan de gemeente, te vinden. Wanneer we op dit moment zeggen dat men niet van een baan is verzekerd, omdat het voor een jaar is, dan is het niet correct.

Het staat er niet voor niets zoals het er staat.

De heer **Van der Est**: Betekent het dat u een voorschot neemt op de discussie die we zullen hebben over de stadswachten? Dank u wel.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Nee, er zijn andere mogelijkheden van financieren. Dan moet je met elkaar de nodige creativiteit uitproberen.

Gesproken wordt over onderhandelingsgat. Daarvan was geen sprake. Wij konden donderdagavond niet de absolute garantie geven dat het vermelde bedrag het juiste bedrag was. Inmiddels is bekend dat dit het juiste bedrag is.

De voorzitter heeft gesproken over een zekerheid van 90%. Het college vond dat onvoldoende zekerheid. Er moest absolute zekerheid zijn. Die zekerheid kunnen we nu geven.

De heer **Nijdam**: Ik heb er het hele weekend mee geworsteld. Ik dacht dat bij één werkgever een onderhandelingsgat aanwezig was.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Ik wil de heer Nijdam uitnodigen om op vrijdagavond de mail te openen. Daarin stond het voorstel. Het voorstel van € 394.000,00 was volstrekt helder. Ik vind het jammer, dat uw weekend een beetje bedorven is.

De heer **Nijdam**: Die e-mail heb ik inderdaad geopend. Toen was ik nog niet verzekerd of het gat wel of niet afwezig was. U had een e-mail kunnen sturen dat er geen gat is. U heeft dat niet gedaan.

Mevrouw **Geluk**: Het bedrag was twee keer vermeld. Wellicht kan men binnen de fractie van PvdA/GroenLinks u nog eens leren rekenen of lezen.

De heer **Nijdam**: Het bedrag stond inderdaad een aantal keren op de mail, maar we waren er nog steeds niet van verzekerd of er wel of geen € 250.000,00 boven de markt hing.

Mevrouw **Straatsma**: De wethouder zelf had donderdagavond geen verwarring moeten zaaien. Hij heeft beloofd nog voor het weekend een reactie over dit bedrag te krijgen. Wij hebben het niet gehad.

Wethouder de heer **Van Meijel**: U had het antwoord vrijdagavond op de e-mail.

Mevrouw **Straatsma**: Niet met de mededeling dat u een en ander over de € 250.000,00 had uitgezocht. U heeft dat toegezegd.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Ja, ik heb het toegezegd. Het college is de toezegging nagekomen. Wij hebben vrijdagavond op de e-mail gehad dat er ruim € 394.000,00 krediet beschikbaar moet worden gesteld. Als het college een voorstel doet, dan gaan we toch niet zeggen dat het niet zeker is?

De heer **Van der Est**: Mag ik de heer Van Meijel wijzen op de beantwoording van de vragen van de heer Vermeulen, vraag 4, waarin staat dat vanmiddag om 17.00 uur een gesprek geweest is op de Talma Hof, over dit onderdeel?

Wethouder de heer **Van Meijel**: Dat ging niet over het bedrag. Het ging over de onduidelijke toezegging van Talma Hof. Het heeft geen enkele relatie met dit bedrag.

Mevrouw **Straatsma**: U zou voor het weekend berichten over de onduidelijkheid.

De **voorzitter**: Mag ik afronden met één opmerking? Het rekenvoorbeeld kon op twee manieren worden uitgelegd. Daarover was verwarring.

De heer **Wassink**: Volgens mij hebben wij per fractie één mens die zich verdiept in dit soort dingen. Het is vervelend dat we hier in de raad een commissievergadering houden. Laat de fractiespecialist het woord voeren en verder elkaar in de fractie uitleggen hoe het zit.

De heer **Van der Est**: Mag ik de heer Wassink erop wijzen dat de heren Voorberg en Nentjes ook wel eens samen het woord voeren?

De heer **Nentjes**: Soms leren we iets van grootlinks.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Richting D66 het volgende. We moeten goede afspraken maken, op papier. Anders sluiten wij de deal niet.

De heer **Vermeulen**: U sluit zo veel mogelijk aan bij de oude regelingen, met het dichttimmeren van verantwoordelijkheid voor geldstromen van de gemeente naar werkgevers en de mogelijkheden een en ander te kunnen terugvorderen als het verkeerd gaat?

Wethouder de heer **Van Meijel**: Uiteraard, wij hebben een wethouder van financiën die heel zuinig is, alsmede een college dat goed op de centen let. U mag er van verzekerd zijn dat wij er goed op toezien.

De Politieke Unie heeft een vraag over de subsidietoezegging gesteld. Ik heb de vraag in eerste termijn beantwoord. Herhaling is wel de kracht van de boodschap, maar ik meen dat het antwoord helder was.

Een aantal van u heeft gezegd, dat er zekerheid is als de werkgevers hebben getekend. Wij zijn een partij die een toezegging doet over het bedrag. Uiteindelijk blijft het finale besluit bij de werkgever, die zijn handtekening onder een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd moet zetten. Als men het na vanavond niet doet, dan kan de gemeente hoog en laag springen, de verantwoordelijkheid ligt bij de werkgever. Wij hebben de voorwaarden geschapen dat het kan. De bal ligt daar. Wij gaan ervan uit dat de werkgevers de afspraken, die met het hoofd Sociale zaken zijn gemaakt, zullen nakomen.

De heer **Van Diepen**: Wij zijn blij dat de wethouder in tweede instantie heeft gezegd, dat hij de absolute garantie geeft, dat voor deze mensen de € 394.000,00 voldoende is. In het belang van de voortzetting van de arbeidsovereenkomsten kunnen wij instemmen met het voorstel van het college.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

Sluiting

De **voorzitter**: Ik sluit de vergadering (20.35 uur).

Aldus vastgesteld in de vergadering van 23 december 2004

De griffier,

de voorzitter,